

WYROK

Warszawa, dnia 13 lutego 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie:

Przewodniczący: Mateusz Paczkowski

Protokolant: Rafał Komoń

po rozpoznaniu na rozprawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 29 grudnia 2025 r. przez wykonawcę Ilbud Invest sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego Miasto Zambrów

orzeka:

oddala odwołanie,

kosztami postępowania obciąża wykonawcę Ilbud Invest sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie i:

zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 10 000 zł 00 gr (dziesięć tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez wykonawcę Ilbud Invest sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie tytułem wpisu od odwołania oraz kwotę 3 600 zł 00 gr (trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) poniesioną przez zamawiającego Miasto Zambrów tytułem wynagrodzenia pełnomocnika,

zasądza od wykonawcy Ilbud Invest sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie na rzecz zamawiającego Miasto Zambrów kwotę 3 600 zł 00 gr (trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) stanowiącą poniesione koszty postępowania odwoławczego.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodniczący:.....

Sygn. akt:KIO 5851/25

UZASADNIENIE

Miasto Zambrów (dalej: „Zamawiający”), prowadzi z zastosowaniem przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1320 ze zm. dalej: „ustawa Pzp”) postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w trybie podstawowym pn.: „Remont zabytkowego budynku Willi Pułkownika w Zambrowie” (znak postępowania: ZP.271.21.2025). Wartość szacunkowa zamówienia jest poniżej progów unijnych. Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Biuletynie Zamówień Publicznych w dniu 12 listopada 2025 r. pod numerem 2025/BZP 00527622/01.

W dniu 29 grudnia 2025 r. odwołanie do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej, w przedmiotowym postępowaniu złożył wykonawca Ilbud Invest sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie (dalej: „Odwołujący”).

Odwołanie złożono wobec rozstrzygnięcia przez Zamawiającego postępowania z dnia 22 grudnia 2025 r., zarzucając Zamawiającemu naruszenie art. 226 ust. 1 pkt 5) ustawy Pzp – poprzez bezpodstawne odrzucenie oferty, mimo że jej treść była zgodna z warunkami zamówienia, art. 223 ust. 2 pkt 2 i 3 ustawy Pzp – poprzez zaniechanie poprawienia oczywistej omyłki rachunkowej oraz niezasadnione uznanie, że poprawienie omyłki prowadziłyby do zmiany treści oferty, art. 239 ust. 1 ustawy Pzp – poprzez dokonanie wyboru oferty, która nie była ofertą najkorzystniejszą ekonomicznie, art. 16 pkt 1) i 2) ustawy Pzp – poprzez naruszenie zasad uczciwej konkurencji, równego traktowania wykonawców oraz proporcjonalności.

Odwołujący wniósł o:

1. uwzględnienie odwołania w całości,
2. unieważnienie czynności odrzucenia oferty Odwołującego,
3. unieważnienie czynności wyboru oferty najkorzystniejszej,
4. nakazanie Zamawiającemu dokonania ponownego badania i oceny ofert,
5. zasądzenie od Zamawiającego na rzecz Odwołującego kosztów postępowania odwoławczego.

Odwołanie zostało wniesione z zachowaniem ustawowego terminu określonego w art. 515 ust. 1 pkt 2) lit. a) ustawy Pzp. Informację stanowiącą podstawę dla wniesienia odwołania Odwołujący uzyskał w dniu 22 grudnia 2025 r. (zawiadomienie o wyborze najkorzystniejszej oferty i odrzuceniu oferty Odwołującego). W związku z powyższym odwołanie wniesione w dniu 29 grudnia 2025 r. należy uznać za wniesione w wymaganym zgodnie z ustawą Pzp terminie.

Wpis od odwołania w kwocie 10 000,00 złotych został uiszczony przelewem na rachunek bankowy Urzędu Zamówień Publicznych. Odwołujący prawidłowo przekazał kopię odwołania Zamawiającemu oraz załączył potwierdzenie przekazania odwołania Zamawiającemu.

Zamawiający pismem z dnia 3 lutego 2026 r. złożył odpowiedź na odwołanie wnosząc o oddalenie odwołania.

Po przeprowadzeniu rozprawy, na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz oświadczeń, a także stanowisk, Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła i zważyła, co następuje:

Izba stwierdziła, że w zakresie zarzutów podniesionych w odwołaniu nie została wypełniona żadna z przesłanek skutkujących odrzuceniem odwołania, odwołanie nie zawierało braków formalnych i mogło zostać rozpoznane merytorycznie.

Izba ustaliła ponadto, że Odwołujący jest uprawniony do skorzystania ze środków ochrony prawnej zgodnie z art. 505 ust. 1 ustawy Pzp.

Izba ustaliła, że do postępowania odwoławczego nie zgłosił przystąpienia żaden wykonawca.

Izba postanowiła dopuścić dowody z dokumentacji przedmiotowego postępowania.

Izba ustaliła i zważyła, co następuje:

Odwołujący w przedmiotowym postępowaniu złożył ofertę na formularzu ofertowym przygotowanym przez Zamawiającego oferując następującą cenę i okres gwarancji:

W dniu 22 grudnia 2025 r. Zamawiający dokonał wyboru najkorzystniejszej oferty wykonawcy V.M. z ceną całkowitą oferty brutto: 379 695,11 zł, okresem gwarancji: 84 miesiące. Jednocześnie Zamawiający odrzucił ofertę Odwołującego na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5) ustawy Pzp, stwierdzając, iż Odwołujący złożył ofertę, która zawierała dwie różne ceny.

Biorąc pod uwagę stanowiska Stron oraz zgromadzony materiał dowodowy, Izba uznała, że odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie i podlegało oddaleniu.

Odwołujący zarzucił Zamawiającemu naruszenie art. 226 ust. 1 pkt 5) ustawy Pzp – poprzez bezpodstawne odrzucenie oferty, mimo że jej treść była zgodna z warunkami zamówienia, art. 223 ust. 2 pkt 2) i 3) ustawy Pzp – poprzez zaniechanie poprawienia oczywistej omyłki rachunkowej oraz nieuzasadnione uznanie, że poprawienie omyłki prowadziłoby do zmiany treści oferty, art. 239 ust. 1 ustawy Pzp – poprzez dokonanie wyboru oferty, która nie była ofertą najkorzystniejszą ekonomicznie, art. 16 pkt 1) i 2) ustawy Pzp – poprzez naruszenie zasad uczciwej konkurencji, równego traktowania wykonawców oraz proporcjonalności.

W szczególności Odwołujący wskazał, że podstawą czynności odrzucenia oferty Odwołującego „była rozbieżność w zakresie wskazania wartości ceny netto i podatku VAT w formularzu ofertowym, przy jednoczesnym braku jakichkolwiek wątpliwości co do wysokości ceny brutto. Cena brutto oferty Odwołującego wynosiła 377 000,00 zł i została wskazana jednoznacznie zarówno liczbowo, jak i słownie. Cena ta była znana Zamawiającemu już na etapie otwarcia ofert i stanowiła podstawę porównania ofert. W odpowiedzi na zapytanie Zamawiającego Odwołujący złożył niezwłoczne wyjaśnienia w których jednoznacznie wskazał, że cena brutto jest ceną wiążącą i odzwierciedlającą rzeczywistą wolę wykonawcy, natomiast błąd w wyliczeniu ceny netto i podatku VAT ma charakter wyłącznie rachunkowy i techniczny. Poprawienie tej omyłki nie prowadzi do zmiany ceny brutto, zakresu świadczenia ani istotnych postanowień oferty”. Odwołujący dodał też, że „wszystkie przesłanki do dokonania takiej poprawy zostały spełnione. Cena brutto, jako jedyny element podlegający ocenie w kryterium ceny, była prawidłowa i niebudząca wątpliwości, a poprawienie omyłki nie naruszało zasad uczciwej konkurencji ani równego traktowania wykonawców”.

Na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5) ustawy Pzp, zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli jej treść jest niezgodna z warunkami zamówienia.

Zgodnie z art. 223 ust. 2 pkt 2) i 3) ustawy Pzp, zamawiający poprawia w ofercie:

- 2) oczywiste omyłki rachunkowe, z uwzględnieniem konsekwencji rachunkowych dokonanych poprawek,
- 3) inne omyłki polegające na niezgodności oferty z dokumentami zamówienia, niepowodujące istotnych zmian w treści oferty

- niezwłocznie zawiadamiając o tym wykonawcę, którego oferta została poprawiona.

Według art. 239 ust. 1 ustawy Pzp, zamawiający wybiera najkorzystniejszą ofertę na podstawie kryteriów oceny ofert określonych w dokumentach zamówienia.

W art. 16 pkt 1) i 2) ustawy Pzp wskazano, że zamawiający przygotowuje i przeprowadza postępowanie o udzielenie zamówienia w sposób:

- 1) zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji oraz równe traktowanie wykonawców;
- 2) przejrzysty.

W niniejszym stanie faktycznym Odwołujący podał kwotę 377 000,00 zł brutto (zarówno cyfrowo, jak i słownie), podczas gdy prawidłowe działanie matematyczne na kwotach netto i VAT wskazuje na wartość 380 000,00 zł. W ocenie Izby, w przedmiotowym przypadku, wbrew twierdzeniu Odwołującego, nie sposób mówić o oczywistym charakterze rozbieżności omyłki rachunkowej Odwołującego, którą można poprawić wyłącznie w jeden sposób, niebudzący żadnych wątpliwości. Podkreślić trzeba, że oczywistą omyłką rachunkową jest omyłka wynikająca z błędnej operacji rachunkowej na liczbach. Stwierdzenie omyłki może mieć miejsce w sytuacji, w której przebieg działania matematycznego może być

prześledzony i na podstawie reguł rządzących tym działaniem możliwe jest stwierdzenie błędu w jego wykonaniu i błąd ten można poprawić wyłącznie w jeden sposób, niebudzący żadnych wątpliwości. Należy przyjąć, że omyłka rachunkowa ma charakter oczywisty nie tylko wtedy, gdy jest widoczna na pierwszy rzut oka. (tak: red. H. Nowak, M. Winiarz, Prawo Zamówień Publicznych. Komentarz, Wydanie II, Warszawa 2023, komentarza do art. 223 ustawy Pzp). Jak słusznie zwrócił uwagę w odpowiedzi na odwołanie Zamawiający, wystąpienie dwóch sprzecznych wartości brutto powoduje, iż Zamawiający musiałby dokonać arbitralnego wyboru: albo przyjąć prymat kwoty wpisanej w formularzu (377 tys.), albo prymat sumy składników (380 tys.). Każda z tych decyzji prowadziłaby do odmiennego rankingu ofert (odpowiednio 1. lub 2. miejsce, gdyż cena oferty wybranej jako najkorzystniejsza wynosiła 379 695,11 zł). Tak samo bowiem jak możliwym jest wariant, że wolą wykonawcy było zaoferowanie ceny brutto w wysokości 377 000 zł, to drugim dopuszczalnym wariantem jest przyjęcie, że cena brutto to suma podanych w ofercie: ceny netto oraz kwoty podatku VAT (przy czym zauważyć warto, że 23% podanej ceny netto 308 943,09 zł odpowiadało wyliczonej kwocie podatku VAT: 71 056,91 zł). Dlatego też nie ma „oczywistości”, skoro Zamawiający musiałby wybierać między dwoma różnymi wariantami cenowymi. Przy czym powoływanie się przez Odwołującego na złożone wyjaśnienia i jednoznaczne w nich wskazanie, że cena brutto jest ceną wiążącą i odzwierciedlającą rzeczywistą wolę wykonawcy, natomiast błąd w wyliczeniu ceny netto i podatku VAT ma charakter wyłącznie rachunkowy i techniczny, nie jest zasadne. Dokonanie poprawy oferty przez Zamawiającego zgodnie z wyjaśnieniami Odwołującego, prowadziłoby do wykraczającej poza dopuszczalną granicę zmiany treści oferty wynikającej z niedopuszczalnych negocjacji między zamawiającym a wykonawcą dotyczących złożonej oferty (por. art. 223 ust. 1 ustawy Pzp).

Powyższe świadczy o niedopuszczalności poprawienia omyłki na podstawie art. 223 ust. 2 pkt 2) ustawy Pzp. Odwołujący wskazał również jako podstawę art. 223 ust. 2 pkt 3) ustawy Pzp, jednakże okoliczności stanu faktycznego wyraźnie wskazują, iż chodzi o omyłkę rachunkową – rozbieżność cenową. Jedyne na marginesie należy zaznaczyć, że art. 223 ust. 2 pkt 3) ustawy Pzp nie stanowi narzędzia do naprawiania błędnie złożonych ofert, a wystąpienie omyłki nie może też pozostawiać wątpliwości co do zamierzonej treści oświadczenia wykonawcy. Dlatego też naruszenie art. 223 ust. 2 pkt 2) i 3) ustawy Pzp nie zostało wykazane w odwołaniu.

W konsekwencji braku przymiotu „oczywistości” popełnionych w ofercie błędów w wyliczeniu ceny i idącym za tym brakiem możliwości ustalenia jednego sposobu ich poprawienia, oferta obarczona jest błędem w wyliczeniu ceny i winna podlegać odrzuceniu. Izba podzieliła zatem podane przez Zamawiającego uzasadnienie faktyczne odrzucenia oferty Odwołującego. Natomiast zaistniały stan faktyczny, w ocenie Izby powinien prowadzić do przyjęcia jako podstawy prawnej odrzucenia oferty art. 226 ust. 1 pkt 10) ustawy Pzp, w ramach której zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli zawiera błędy w obliczeniu ceny lub kosztu. Skutkujące odrzuceniem oferty błędy w obliczeniu ceny lub kosztu to właśnie takie błędy w obliczeniu ceny lub kosztu, które nie mogą zostać naprawione w toku postępowania. Przy czym podkreślić trzeba, że dokonanie przez zamawiającego błędnej subsumpcji (tj. błędnego przyporządkowania określonego stanu faktycznego pod odpowiednią normę prawną), przez wskazanie niewłaściwej podstawy prawnej dokonanej czynności, w sytuacji gdy stan faktyczny wyczerpuje przesłanki objęte normą innego przepisu przewidującego ten sam skutek, kwalifikowane jest jedynie jako uchybienie formalne. Dlatego też na uwzględnienie w takim razie nie mógł zasługiwać zarzut naruszenia art. 226 ust. 1 pkt 5) ustawy Pzp.

Wobec powyższych ustaleń Izby, nie sposób również mówić o wynikowo względem podniesionych naruszeniach art. 239 ust. 1 ustawy poprzez dokonany wybór oferty najkorzystniejszej oraz art. 16 pkt 1) i 2) ustawy Pzp, bowiem brak jest jakichkolwiek podstaw dla uznania, że Zamawiający naruszył zasady wyrażone w art. 16 pkt 1) i 2) ustawy Pzp.

Reasumując powyższe, Izba uznała, że odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie, a w działaniach Zamawiającego nie dopatryła się naruszenia zasad wynikających z ustawy Pzp.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku, na podstawie art. 557, 574 i 575 ustawy Pzp oraz w oparciu o przepisy § 8 ust. 2 w zw. z § 5 pkt 1) rozporządzenia w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz.U. z 2020 r. poz. 2437).

Wobec powyższego orzeczono, jak w sentencji.

Przewodniczący:.....